Rocznik 1937. Nr 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 22 maja 1937 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 40911.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Wojewody Śląskiego

z dnia 22 marca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim (Dz. U. Śl. Nr 28, poz. 54 z 1933 r.) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Wojewody Śląskiego, wydanym w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Śl. Nr 8 poz. 15) wprowadza się natępujące zmiany:

1) § 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Każdy właściciel pojazdu mechanicznego winien bezzwłocznie po dopuszczeniu go do ruchu, zaopatrzyć swój pojazd w tablice rejestracyjne, wykonane według przepisów § 19 niniejszego rozporządzenia.

Tablice rejestracyjne wydaje Urząd Wojewódzki po wpłaceniu za nie przez właściciela pojazdu ceny, którą ustali Wojewoda Śląski".

2) § 19 otrzymuje brzmienie:

„(1) Każdy pojazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w dwie tablice ze znakami rejestracyjnymi, przytwierdzone z przodu i z tyłu pojazdu.

(2) Znak rejestracyjny składa się z litery (liter) serii oraz liczby, pod jakimi pojazd został zarejestrowany.

(3) Tablice rejestracyjne samochodowe, przednia i tylna w kształcie prostokąta, są jednakowe i posiadają wymiary 125×350 mm, przy czym tło jest czarne, a litery, cyfry i obrzeża tłoczone, koloru białego. Tablice rejestracyjne motocyklowe przednie w kształcie łuku, o wymiarach 65×250 mm, posiadają na czarnym tle malowane białe znaki po obu stronach tablicy. Tablice rejestracyjne motocyklowe tylne mają kształt kwadratu o boku 170 mm, na którym na czarnym tle wytłoczone są litery, cyfry i obrzeże koloru białego.

(4) Tablice ze znakami rejestracyjnymi powinny być umieszczone na widocznym miejscu, w płaszczyznach pionowych i przytwierdzone do pojazdu w sposób trwały.

(5) Obydwie tablice rejestracyjne na samochodach powinny być tak umieszczone, aby krawędzie poziome tablic były prostopadłe od osi podłużnej pojazdu.

(6) Na motocyklach tylna tablica powinna być tak umieszczona, aby krawędź pozioma tablicy była prostopała do osi podłużne

pojazdu, tablica zaś przednia powinna być umieszczona wzdłuż jego osi podłużnej.

(7) Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nie przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich oraz

e) klubów automobilowych, motocyklowych i Touringklubów.

(8) Wojewoda Śląski ustala szczegółowe warunki, jakim mają odpowiadać tablice rejestracyjne oraz ich cenę".

3) § 30 otrzymuje brzmienie:

„(1) Przepis § 19 stosuje się również do próbnych znaków rejestracyjnych z tą zmianą, że na znakach próbnych:

a) oprócz oznaczenia litery (liter) serii oraz liczby pod jakimi pojazd został zarejestrowany, umieszcza się dodatkowo litery: „PR".

b) Kolor liter, cyfr i obrzeża jest żółty.

(2) Próbne znaki rejestracyjne mogą być przytwierdzone na pojeździe w sposób prowizoryczny, lecz zabezpieczający od zgubienia".

§ 2.

1. Pojazdy mechaniczne, dopuszczone do ruchu na drogach publicznych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, powinny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru do dnia 1 grudnia 1937 r., przy czym od 1-go września do 1 grudnia 1937 r. będą tablice rejestracyjne wymienione bezpłatnie; w czasie od 1 czerwca do 1 września 1937 r. mogą być dotychczasowe tablice rejestracyjne wymienione na tablice nowego wzoru jedynie za zwrotem ustalonej ceny.

2. Pojazdy mechaniczne, zarejestrowane w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim i czasowo wycofane z ruchu, winny być zaopatrzone w tablice rejestracyjne nowego wzoru przy ich ponownym dopuszczeniu do ruchu, przy czym tablice rejestracyjne będą wymienione bezpłatnie.

3. Dla pojazdów mechanicznych, które będą zarejestrowane po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, będą tablice rejestracyjne wydawane po uiszczeniu przez właścicieli pojazdów ceny tablic.

4. Tablice rejestracyjne nowego wzoru, które w przyszłości zostaną przez Urząd Wojewódzki uznane za zniszczone, będą z urzędu wymieniane na nowe po uiszczeniu za nie przez właściciela pojazdu ustalonej ceny.

§ 3.

Koszt tablic rejestracyjnych pokryty zostanie z Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, a opłaty uiszczone za nie wpływać będą również na rachunek tego funduszu.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r.

Wojewoda Śląski

(—) Dr Grażyński.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 28 kwietnia 1937 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku.

Na mocy art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 607) o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 722) oraz na mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 641)

o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 29 października 1929 r. o regulowaniu cen przedmiotów powszedniego użytku i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1.

W § 2 ust. 1 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 5 stycznia 1937 r. w sprawie zabezpieczenia podaży i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. Śl. Nr 1, poz. 1) skreśla się słowa: „mąkę i pieczywo" a w to miejsce wstawia się słowa: „wszelkie przetwory zbóż chlebowych".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 r.

Wojewoda
w z.
(—) Dr Saloni
Wicewojewoda.

3.

Wydział Powiatowy
pow. świętochłowickiego
L. dz. Sm. 389.

Ogłoszenie.

Panu Naczelnikowi Gminy i Okręgu Urzędowego Piotrowi Tomankowi w Orzegowie udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 18 maja do 26 czerwca 1937 r.

Zastępstwo powierzyłem ławnikowi Szewczykowi.

Świętochłowice, dnia 18 maja 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

4.

Wydział Powiatowy
L. dz. W. T. 712.

Wydział Powiatowy Świętochłowice

ogłasza

pisemny przetarg publiczny

na wykonanie robót brukarskich na drodze powiatowej Piaśniki—Zgoda od km 0,0—0,7 + 80.

Warunki i potrzebne formularze ofertowe można nabyć za opłatą 1,— zł w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Świętochłowicach.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie wolny wybór oferenta możność unieważnienia przetargu bez podania powodów, oraz podział dostaw względnie robót pomiędzy kilku oferentów.

Do ofert należy dołączyć: kwit Powiatowej Kasy Komunalnej w Świętochłowicach na złożone wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty w gotówce lub papierach wartościowych według rozporządzenia Ministra Skarbu.

Oferty składać należy do dnia 8 czerwca 1937 r. godz. 9 w kopertach zalakowanych pod adresem: „Wydział Powiatowy w Świętochłowicach" z napisem „Oferta na wykonanie robót brukarskich na drodze powiatowej Piaśniki—Zgoda".

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w terminie jak wyżej w gmachu Powiatowego Zarządu Drogowego w Świętochłowicach pokój nr 5.

Przy złożeniu oferty Firma winna wykazać się kartą rzemieślniczą w myśl przepisu prawa przemysłowego, oraz okólnika Ministra Skarbu z dnia 17 października 1936 r. (Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu Nr 29 z dnia 31. IX. 1936 r.)

Świętochłowice, dnia 18 maja 1937 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński
starosta.

5.

Orzecznictwo.

W sprawie spóźnienia terminu wniesienia skargi w myśl § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ust. str. 195) zapadł wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Katowicach, że przepis art. 180 § 4 k. p. c. ma zastosowanie w postępowaniu sporno-administracyjnym i że oddanie skargi w Polskim Urzędzie Pocztowym jest równoznaczne z wpłynięciem do Sądu.

Wyciąg

wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 31-go marca 1937 r. L. dz. S. 78/37 S. A.

„Gmina X wymierzyła powódce opłatę kanalizacyjną za rok 1934/35 w kwocie 1.494 zł 88 gr, a sprzeciw jej oddaliła jako nieuzasadniony, doręczywszy powódce swą decyzję dnia 3 września 1936 r.

Przeciw decyzji na sprzeciw wniosła powódka skargę do Wydziału Powiatowego w . . . . dnia 18 września 1936 r., nadawszy ją w Urzędzie Pocztowym w . . . . dnia 17 września 1936 r.

Wydział Powiatowy w . . . . oddalił skargę jako spóźnioną wyrokiem z dnia 24 listopada 1936, przyjąwszy za prawne w myśl obowiązujących przepisów co następuje: Wedle art. 38 odstęp 5 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr 17, poz. 30) łącznie z § 70 ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r., skargę należy wnieść do sądu (§ 63 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r.) w ciągu 2 tygodni, licząc początek czasokresu od dnia doręczenia decyzji na sprzeciw. Termin ten jest w myśl § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju wyłącznym. Mając na uwadze, że skarga wpłynęła do Wydziału Powiatowego dnia 18 września 1936 r., przyjął Wydział, że nadesłano ją za późno, albowiem 2 tygodniowy czasokres upłynął dnia 17 września 1936 r. Przepis zaś art. 180 § 4 k. p. c, na który się powódka powołuje, zdaniem Wydziału Powiatowego nie obowiązuje, ponieważ przepis ten dotyczy jedynie chwili oddania pisma w polskim urzędzie pocztowym i nie ma nic wspólnego z liczeniem terminów.

Przeciw temu wyrokowi wniósła powódka odwołanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, prosząc o uchylenie go, albowiem skarżąca przez nadanie tej skargi w dniu 17 września 1936 r. w urzędzie pocztowym w . . . . dotrzymała zgodnie z treścią art. 180 § 4 ustawowego terminy do wniesienia skargi do sądu.

Pozwana gmina wniosła o oddalenie odwołania jako nie uzasadnionego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny rozpatrzywszy odwołanie powódki przyjął za ustalone: Pogląd Wydziału Powiatowego w . . . . o motywach jego wyroku z dnia 24 listopada 1936 r., a stwierdzający, że przepis art. 180 § 4 k. p. c. nie ma zastosowania w postępowaniu sporno-administracyjnym, jest nietrafny. Skoro bowiem przepis § 52 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 stanowi, że w kwestii liczenia wszystkich terminów w postępowaniu sporno-administracyjnym są miarodajne przepisy cywilne, to tym samym należy przyjąć, że art. 180 § 4 k. p. c. ma właśnie do spornego wypadku zastosowanie. Przepis ten bowiem stanowi: „Oddanie pisma w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu”. W takim swym ujęciu przepis ten stanowi o tym, że dni biegu pocztowego nie wlicza się do terminu i dlatego też, skoro powódka nadała swą skargę w urzędzie pocztowym w ostatnim dniu terminu, to tym samym należało przyjąć, że skarga powódki wpłynęła do Wydziału Powiatowego w czasokresie 2 tygodni. Zaczepiony więc wyrok Wydziału Powiatowego jako prawnie mylny należało uchylić i zwrócić sprawę temuż Wydziałowi Powiatowemu celem merytorycznego jej rozpatrzenia.

Odbito w Drukarni E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23. Telefon: 411-10.